

Langmyrene i lav høstsol

Delområde 5b: Puttebekken til vei Haukåsen

Avgrensning

Området ligger mellom Hauktjern friluftslivs-område og veien fra Ellingsrud til Mariholtet. I nord avgrenses området av privat skog på Puttåsen nord for Puttebekken, i øst av Ellingsrudlia og Grønnvollen, og i sør av veien opp til Haukåsen. Veien til Haukåsen radarstasjon, selve radarstasjonen og området som er snauhugget må legges utenfor verneområdet. I vest foreslår vi at det lille området med blant annet gransumpskog mellom Krokktjern og veien inkluderes. [Kart](#).

Beskrivelse

Landskaps- og opplevelsesverdier

Dette er et av Østmarkas høyestliggende områder med åser på godt over 300 moh. Flere mindre nord-sørgående forkastninger danner små sprekedaler og bergvegger og sørger for variasjon og kompleksitet i landskapet. Området er opplevelsesrikt og variert med koller og åser, skrenter og steinblokker samt flyttblokker som er spennende for turgåere.

Gammel trestamme skaper nytt liv

Puttebekken som renner i en øst-vest forkastningssone fra Svartputt til Ellingsrudelva, har et fall på over 100 meter og danner en rekke nydelige fossefall – deriblant Dønnåfossen. Bekken fra Ulvensetermyra renner vestover mot Krokktjern. Flere myrområder som Ulvensetermyra, Langmyrene og noen mindre myrer setter sitt preg på området og skaper naturlige rom i skogen.

Mot øst grenser området til den andre store hovedforkastningen i Østmarka, som går langs Elvåga til Ellingsrud. På åsryggene i øst er det derfor flere flotte utsiktspunkter hvor turgåere ser over til Lørenskog og Rælingen. Landskapet her oppleves som vilt og spennende med store sprang i topografien. På østsida av Bjønnåsen ligger «Djvelens prekestol», en av Østmarkas største flyttblokker som er et yndet turmål.

Berggrunnen i området består for det meste av biotittgneis og hele området ligger over marin grense.

Vegetasjon og dyreliv (naturverdier)

Vegetasjonen er dominert av furuskog av lav til middels bonitet på plataet og åsene øst for Haukåsen, men med betydelige innslag av barblandingsskog og noe grandominert skog. Slik sett framstår dette området som ett av de mer varierte i Østmarka hva barskog angår. På åsene rett øst for Langmyrene finnes et betydelig bestand av over 120 år gammel furuskog. I den midtre og sørøstlige delen er en stor andel av skogen enten mellom 80-100 år eller over 100 år. Denne skogen har aldri vært flatehogd og er derfor som naturskog å regne. Innslag av gamle bjørker, rogn og osper gir opplevelse av variert skog med ulike landskapsrom.

I den nordlige delen er en større andel av skogen yngre enn 80 år, men her er det til gjengjeld store og viktige opplevelseskvaliteter som er viktige å ta vare på.

Området er preget av godt beitet furu og rogn, og spor og tegn ses tydelig etter elg, rådyr og hare. Det er observert flere spettearter og mindre rovfugler i området.

Puttebekken danner fine fossefall

Furuskogen ved Langmyra er over 120 år gammel

På kanten stupet ved Ellingsrudlia - Lørenskog i bakgrunnen

Gransumpskog øst for Kroktjern nær som vinter

Det er fire naturtyper i området:

[Langmyrene](#) er en intakt lavlandsmyr som er en blanding mellom nedbørsmyr og jordvannsmyr. Myra har en stor, åpen myrflate på 18,6 daa med stor estetisk verdi. En karakteristisk bergvegg ruver i landskapet langs myras østside og gir en ekstra romfølelse og flott utsikt over myra.

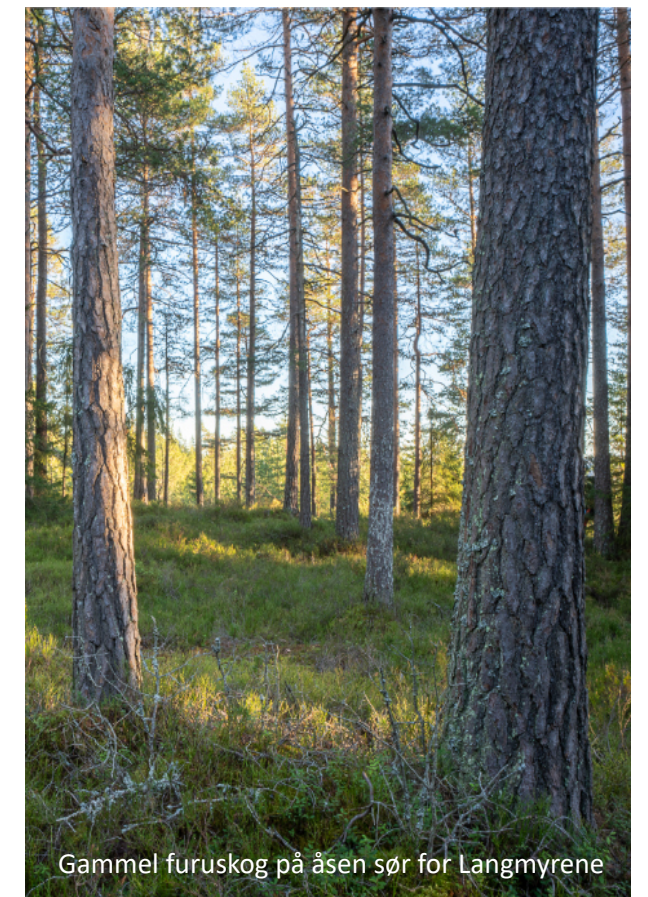
[Ellingsrudlia](#) er en østvendt og viktig naturtype med gammel granskog (75 daa) med en god del furu i bratte skråninger og på tørrere og fattige partier. Det er spredt med osp, rogn, selje og bjørk i hele skråninga. Skråninga er til dels meget bratt og utilgjengelig med rekke bergvegger og rasmark/ur. Skogen er flersjiktet med mye liggende død ved i alle nedbrytningsstadier. Vegetasjonen er variert med blåbærskog, lågurtskog og bærlyng/lavfuruskog. Av rødlistearter er det to funn av granrustkjuke, ett funn av svartsonekjuke og ett funn av grønnsko.

Utsikt fra bergvegg over Langmyrene

[Grønnvollen V](#) er en liten, eldre furuskog på i underkant av 10 daa på meget skrinne mark. En del furuer er særlig gamle. Mot sør er det en grov blokkmark med mer grandominert skog. Det er noe død ved her, og skogen er rimelig godt sjiktet. Vegetasjonen er overveiende ganske fattig. Det er innslag av noe osp i den vestvendte skråninga. De hensynskrevende, vedboende soppene svartsonekjuke og granrustkjuke er påvist.

I den vestlige delen av området ligger naturtypen [Kroktjern Ø](#), som er en liten gransumpskog på om lag 10 daa. Variert lavflora med blant annet den fuktighetskrevende laven *kort trollskjegg* vokser på en nordvendt bergvegg i tilknytning til liten bekkekløft. Skogen er stedvis noe plukkhogd med en del yngre osp. Noe død ved finnes mot bekken i nordøst, også av osp.

Gammel furuskog på åsen sør for Langmyrene

Vakker blåsti på vei mot Haukåsen

Svartputt, en idyll langs blåstien fra Lauvtjern

Kulturverdier

Østmarkas første skiløype, Ole Reistad-løypa fra Ellingsrud til Ødegården og Rustadsaga, går fra nord til sør i området. [Ole Imerslund Reistad](#) fra Furuset som var aktiv i idrettslag og Skiforeningen, anla løypa på 1930-tallet sammen med skogforvalter Ole T. Messelt. Ole Reistad var flyger og er eller kjent for å ha vært sjef for den norske treningsleiren for flygere i Canada under andre verdenskrig og etter krigen han var offiser i Forsvaret.

Friluftsliv

Dette er et meget populært turområde. Mange blåstier går igjennom området fra Hauktjern, Krokstjern, Lutvann nord, Ellingsrud og Mariholtet. Radaren og utsikten på Haukåsen er ofte målet for turene. Herfra ser turgåere helt til Oslofjorden, Holmenkollen og østover til nabokommunene.

Langs ryggen fra «Djevelens prekestol» og øst for Langmyrene går det et tråkk uten slitasje, da området er mindre besøkt. Området er preget av stillhet og ro, og er veldig opplevelsesrikt.

Spennende landskap langs blåstien

Det er skiløyper i område som prepareres med scooter, dersom det er nok snø. Ole Reistad-løypa går igjennom et naturskjønt og opplevelsesrikt landskap. I likhet med de andre småløypene som ikke er preparert i Marka, kan den ikke brukes hvert år fordi det er for lite snø/dårlige forhold. Ellers i året brukes den av enkelte turgåere som følger tråkket.

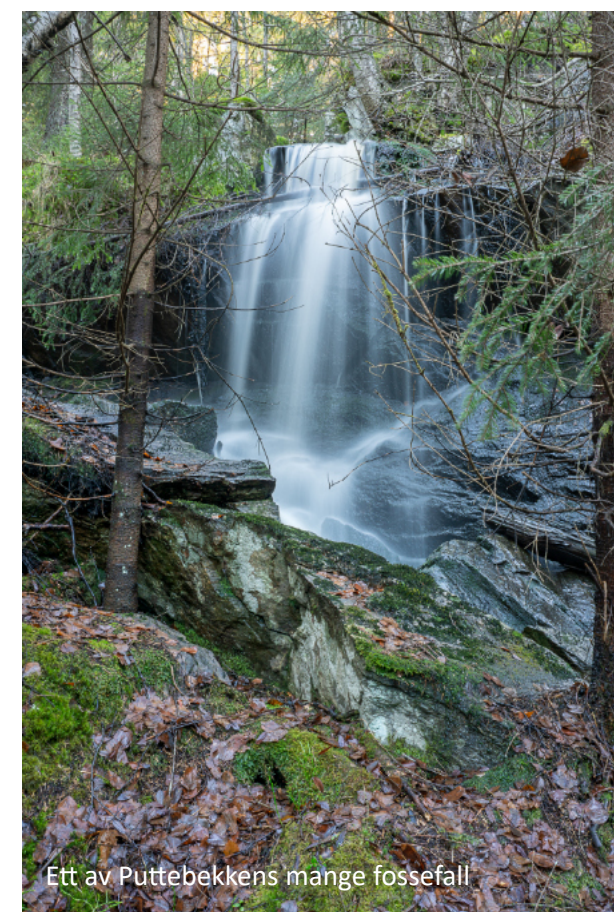
Oppsal orienterings «Ola Dilt» pleier å ha noen post per år i området.

Inngrep

Området er helt fritt for inngrep, og selv blåstiene er relativt lite slitt eller utvidet.

Verneform

Området har naturverdier og opplevelseskvaliteter for friluftslivet som kvalifiserer for utvidelse av friluftslivsområdet Hauktjern som er vernet etter § 11 i Markaloven.

Ett av Puttebekkens mange fossefall